

STRESZCZENIE

Niniejszą rozprawę doktorską zaczynam od uwag ogólnych o sztuce kompozycji, Pietro Mascagnim, jego operze „Rycerskość wieśniacza” i zagadnieniu interpretacji muzycznej. Następnie kreślę krótką historię interpretacji „Rycerskości wieśniaczej” i przedstawiam główne założenia mojej interpretacji tej opery.

Kolejna część pracy poświęcona jest rozważaniom o kompozytorskiej interpretacji „Rycerskości wieśniaczej”, nagranej na płycie w 1940 r. w pięćdziesiątą rocznicę rzymskiej prapremiery w Teatrze Costanzi (dzisiejszym Teatrze Argentina) i znacznie odbiegającej od pierwotnej partytury tegoż Mascagniego!

W poszukiwaniu przyczyn tak wielkiej swobody interpretacyjnej, zauważalnej zarówno w podejściu kompozytora, jak i tych wszystkich, którzy - przed i po Mascagnim - w ciągu ostatnich stu trzydziestu lat zmierzali się z „Rycerskością wieśniaczą”, analizuję przechowywaną w Stanford University Music Library kopię oryginalnej partytury, składam sprawozdanie z pobytu w Rzymie, podczas którego zapoznałem się z jedynym zachowanym rękopisem partytury na „głos i fortepian” i wczytuję się w korespondencję i pisma Mascagniego.

Po przebadaniu tych podstawowych źródeł – listów, pism i rękopisów – dochodzę do wniosku, że tak podczas pracy nad operą, jak i po rzymskiej prapremierze bardzo młody Mascagni pozostawał pod wielkim wpływem wszelkiego rodzaju czynników zewnętrznych, które ukształtowały na zawsze jego stosunek do własnej partytury.

Na zakończenie wyrażam nadzieję, że – mimo wszystko - interpretatorzy wczują się w istotę muzyki Mascagniego i że uda się odzyskać pierwszą wersję jego opery, która – jak wynika z analizy rękopisów – w wielu szczegółach różniła się od obecnej, dziś nam wszystkim znanej, ale – przynajmniej początkowo – przez Mascagniego nie akceptowanej.